

de retningslinjer, vi var inde på sidste sommer, at nedsætte selskabsskatteprocenten. Men når vi ikke er kommet med forslag om det til dette finanslovsforslag, så er det, fordi vi nu så mange gange er blevet afvist fra alle sider med hensyn til forslag til en fornuftfinansiering, og vi medvirker heller ikke på dette område til ufinansierede skattelettelser.

Så til de erhvervsstrømninger, man har været optaget af i noget af debatten: reklameafgift, nogle miljøafgifter på PVC og blødgørere. Meget af det vil jo blive betalt andre steder end hos erhvervene.

De bidrag til at nedtrappe tilskudssamfundet, som den nye konservative leder var lidt optaget af, som vi har lavet med hensyn til sygedagpenge og administrationsgodtgørelse, forstår jeg også møder nogen kritik, selv om vi jo altså er et land, hvor arbejdsgivernes direkte bidrag til velfærden er utrolig begrænset.

Hr. Jens Kirk var i særlig grad inde på landbruget. Det skal jeg ikke gå i detaljer med, men der blev dvælet – det var både hr. Jens Kirk og andre – ved forslaget om at afvikle nedskrivningen på husdyrbesætninger. Det er jo ikke nogen ekstra byrde af en styrke, der bidrager til statens likviditet – overhovedet ikke. Det er et forslag, som ligger i naturlig forlængelse af den afvikling af lagernedskrivningerne, der blev gennemført for 1993 for resten af erhvervslivet.

Og man kan sige, at det også er en privatisering. Det er en privatisering af en rentefri kredit, som statskassen hidtil har ydet, og hvor tiden vel er kommet med det meget, meget lave renteniveau, vi heldigvis har fået skabt, til at man godt kan overlade det til det private lånemarked at give den kredit. Men man skal lade være med at fremstille det, som om vi dér tager X antal hundrede millioner kroner direkte ud af indtjeningen hos landbrugserhvervet.

Så har politiet jo uægtelig fået, om jeg så må sige, hvad det kan trække, og måske også mere end det kan trække med det mandskab, det har nu, i debatten her i dag. Så lad mig for en ordens skyld gentage til ære for hr. Helge Adam Møller og mange andre: De tal, der står på finanslovsforslaget for politiet, er de tal, vi aftalte med Det Konservative Folkeparti i 1995 om niveauet. Det er tekniske tal. Vi har forudset, at vi skulle bruge af reserveerne i et eller andet omfang i forbindelse med forhandlingen om et nyt politiforlig, fordi vi jo allerede i denne forligsperiode lavede en midlertidig forhøjelse af ni-

veauet, og fordi vi ved, at der er nye behov, der skal klares.

Derfor vil det jo selvfølgelig, som jeg kort nævnte det undervejs i debatten, været lidt uheldigt, hvis Venstre og De Konservative fik held til – hvad de selvfølgelig ikke får – at skære alle reserveerne væk fra finanslovsforslaget, sådan som de har foreslået.

Når vi ikke har sat et præcist tal på, ja, så er det, fordi vi ikke er færdige med en budgetanalyse af politiet endnu, og fordi et politiforlig jo ikke bare skal sørge for, at der er ressourcer til de ekstra opgaver, som man gerne vil have løst, hvad enten det er voldstruede områder og gadepatruljer, eller det er økonomisk kriminalitet, eller hvad det nu er, men også fordi det gerne skulle være udtryk for, at vi fik politiets organisation yderligere strømlinet ledelsesmæssigt og opbygningsmæssigt. Det er begge opgaver, der skal løses.

Jeg er sikker på, vi får dem løst på en fornuftig måde, og jeg tror, at vi alle er lige oprevet over de enkelte eksempler på rå vold, som har været nævnt også i denne debat. Vi vil ikke finde os i det. Jeg vil også godt tilføje: Der er kun én ting, jeg synes er næsten lige så afskyelig som rå vold, og det er dem, der kynisk spekulerer i at kapre stemmer på disse ulykkelige hændelser.

Så har vejene været nævnt, og der skal jeg bare gøre opmærksom på, at ved vedtagelsen af de projekteringsforslag, der har været omtalt, står der udtrykkeligt i lovforslagene, at påbegyndelsestidspunkt, anlægstakt og åbningstidspunkter vil afhænge af de årlige finanslovbevillinger. Der er ikke lovet noget bestemt om iværksættelsen; man skal se på den lokale arbejdsmarkedssituation. Men det er jo klart et tema, som også vil indgå i forhandlingerne i efteråret, ligesom DSB og ikke mindst DSB's flerårsaftale vil gøre det, og hvor regeringens holdning er, at skal man på disse områder finde flere bevillinger, så må de, der ønsker det, de, der vil være med i det, også medvirke til at skaffe finansieringen.

Til hr. Thor Pedersen vil jeg ud over det, jeg har kommenteret, sådan set kun sige, at egentlig var det vel ikke en meget fredelig og specielt ikke en meget klar tale. Men der blev udtrykt en vilje til forhandling, og det tager jeg som udtryk for, at vi ikke i fortsættelsen vil høre så vældig meget om de mest fantasifulde dele af Venstres finanslovsoplæg.